

Burmistrz Trzebiatowa
ul. Rynek 1
72-320 Trzebiatów

Trzebiatów, 14 lutego 2017 r.

PD.3120.13.2017.PS.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Trzebiatowa działając na podstawie art. 14j oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201 ze zm.), wydaje interpretację indywidualną dotyczącą opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych.

Burmistrz Trzebiatowa, po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez z dnia 07.12.2016 r. (data wpływu do urzędu 09.12.2016 r.), dotyczącego wydania interpretacji indywidualnej, w sprawie określenia podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych stwierdza, że:

- **stanowisko składającego wniosek jest nieprawidłowe;**
- **opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. oprócz elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, tj. fundamentu i wieży, podlegać będą także urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej, tj. wirnik i mechanizmy znajdujące się w gondoli, o czym szerzej w uzasadnieniu.**

UZASADNIENIE

- I. W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest właścicielem farmy wiatrowej wybudowanej w Kłodkowie (Gmina Trzebiatów) oraz prowadzi działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej wnioskodawca przybliżył sposób działania oraz charakterystykę elektrowni wiatrowych. Zgodnie z zamieszczonym opisem, elektrownię wiatrową tworzą elementy budowlane takie jak: fundament, wieża, oraz elementy techniczne: gondola oraz wirnik. Wątpliwości w zakresie ustalenia kwoty podatku naliczanego od elektrowni wiatrowych pojawiły się, w związku z uchwaleniem przez Sejm ustawy o elektrowniach wiatrowych z dnia 20 maja 2016 r. W związku powyższym, wnioskodawca zwrócił się do organu podatkowego, o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych, podatkiem od nieruchomości.

II. W nawiązaniu do opisanego zdarzenia przyszłego wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy od dnia 1 stycznia 2017 r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będą wyłącznie elementy budowlane elektrowni wiatrowej, tj. fundament i wieża, czy też opodatkowaniu tym podatkiem podlegać będą także urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej, a więc wirnik i mechanizmy znajdujące się w gondoli?

III. Wnioskodawca przedstawił następujące stanowisko własne w sprawie:

Na wstępie wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, spółka przytoczyła definicje ustawowe budowli z ustawy o opłatach i podatkach lokalnych wraz z odesłaniem do Prawa budowlanego, a także przywołała zmiany wprowadzone przez ustawę o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Według podatnika, wprowadzenie definicji elektrowni wiatrowej w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, pozostaje bez znaczenia dla zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, nie można tego aktu uznawać za akt nadrzędny w stosunku do ustawy Prawo budowlane, ani też uznawać go za akt stanowiący „przepisy prawa budowlanego”. W ocenie wnioskodawcy, nie doszło do merytorycznej zmiany w ustawie Prawo budowlane w zakresie definicji „budowli”, a wymieniony w definicji budowli katalog „części budowlanych urządzeń technicznych” pozostaje nadal otwarty, ze względu na sformułowanie „i innych urządzeń”.

Wnioskodawca uważa, że urządzenia techniczne znajdujące się w wirniku i gondoli, jako że nie są wykonane z wyrobów budowlanych (nie powstają z materiałów budowlanych, ani też nie są wytwarzane w procesie budowlanym), nie mogą być zaliczane do obiektów budowlanych/budowli.

Spółka twierdzi również, że nie można zakwalifikować elektrowni wiatrowych do wolno stojących urządzeń technicznych. We wniosku nawiązała do zmiany definicji obiektu budowlanego w 2015 r., wskazując, że: *„ustawodawca jednoznacznie odstąpił od uznawania za obiekt budowlany urządzeń, co jest argumentem przemawiającym za tym, że urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowych nie stanowią budowli ani obiektu budowlanego w rozumieniu prawa budowlanego oraz UPOL”*. Wnioskodawca uważa również, że nie ma znaczenia zmiana załącznika do ustawy Prawo budowlane.

Na potwierdzenie swojego stanowiska podatek przywołał również tezy odwołujące się do naruszenia zasad konstytucyjnych i dyskryminacji branży energetycznej oraz stwierdził, że brak jest podstaw do różnicowania elementów technicznych elektrowni wiatrowych i elektrowni jądrowych. Spółka wskazała na ryzyko naruszenia dyrektyw UE i na ekonomiczne skutki niekorzystnej interpretacji. Ponadto zaznaczyła, że w uzasadnieniu do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie nawiązywano do zmian w przedmiocie opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Podsumowując wnioskodawca podkreślił, że w jego opinii, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w zakresie elektrowni wiatrowych podlegają jak dotychczas elementy budowlane elektrowni wiatrowej, czyli fundament oraz wieża.

IV. Ocena stanowiska wnioskodawcy.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r. (t. j. Dz.U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.; dalej: u.p.o.l.), w art. 2 ust. 1 wskazuje przedmiot podatku od nieruchomości. I tak zgodnie z zapisem ww. artykułu, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 1a pkt 2 u.p.o.l. definicja budowli przedstawia się następująco:

- *budowla* to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych posiada więc własną definicję budowli, zawierającą odesłanie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm., dalej u.p.b.). I tak, w art. 3 pkt 1, 3 i 9 u.p.b. wskazano, że:

- przez *obiekt budowlany* - należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych;
- przez *budowlę* - należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;
- przez *urządzenie budowlane* należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Niewątpliwie każda zmiana przepisów, do których odsyła u.p.o.l. wymaga bliższego przyjrzenia się tym zmianom, przez organy podatkowe. Od 1 stycznia 2017 r., wątpliwości interpretacyjne zrodziły się w związku uchwaleniem ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (ustawa z dnia 20 maja 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 961 ze zm., dalej: u.i.e.w.) oraz w związku ze zmianami, jakie wprowadziła niniejsza ustawa, do ustawy Prawo budowlane. Zasadniczym problem stała się kwestia, czy nowe regulacje będą oddziaływać na zmianę sposobu naliczania wysokości podatku od elektrowni wiatrowych.

Dla rozwiązania powstałego problemu, należy przede wszystkim zapoznać się z treścią u.i.e.w., koncentrując się na zapisach rozdziału 3, tj. „Zmiany w przepisach obowiązujących”. Ów rozdział wprowadza następujące zmiany do ustawy Prawo budowlane:

- 1) w art. 3 pkt 3 (definicja budowli), wykreślenie z fragmentu; „a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń)” wyrażenia: „elektrowni wiatrowych”;
- 2) w art. 82 ust. 3 dodano pkt 5b po pkt 5a, wskazujący, że wojewoda jest organem administracji architektoniczno-budowlanej wyższego stopnia w stosunku do starosty oraz jest organem pierwszej instancji w sprawach obiektów i robót budowlanych elektrowni wiatrowych, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. 2016 poz. 961);
- 3) w załączniku do ustawy Prawo budowlane dodano do kategorii obiektów budowlanych nr XXIX „elektrownie wiatrowe”.

Doniosłe znaczenie ma również sformułowanie dwóch istotnych definicji w art. 2 u.i.e.w.:

- 1) *elektrownia wiatrowa* - budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925);
- 2) elementy techniczne - wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

W odniesieniu do wprowadzonych zmian, organ podatkowy wyraża stanowisko zgodnie z którym, uchwalenie ustawy o inwestycjach w zakresie inwestycji wiatrowych, jak i zmiany wprowadzone przez ustawę o inwestycjach w zakresie inwestycji wiatrowych w ustawie Prawo budowlane, mają wpływ na sposób naliczenia podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r.

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości oprócz elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, tj. fundamentu i wieży, od 1 stycznia 2017 r. podlegać będą także urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej, tj. wirnik i mechanizmy znajdujące się w gondoli. Na potwierdzenie powyższego stanowiska, przytacza się następujące argumenty:

Wprowadzenie definicji elektrowni wiatrowych w u.i.e.w.

Należy zauważyć, że zgodnie z aktualną tezą przedstawioną w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. (P 33/09): „o kwalifikacji określonych obiektów jako budowli, oprócz definicji sformułowanej w art. 3 pkt 3 u.p.b., mogą przesądzać również inne przepisy rozważanej ustawy, w szczególności art. 29 ust. 1 i 2, oraz **załącznik do niej** określający kategorie obiektów budowlanych (...). Treść tych przepisów i załącznika na różne sposoby doprecyzowuje rozpatrywaną definicję, (...). Dodatkowo trzeba mieć na uwadze, że o zakwalifikowaniu określonego obiektu jako budowli w rozumieniu u.p.b. może współdecydować treść innych regulacji prawnych, w tym także treść aktów podustawowych (...). Przepisy odrębne nierzadko precyzują bowiem znaczenie wyrażen występujących w prawie budowlanym lub rozważane wyrażenia wprost definiują. Nie sposób również wykluczyć sytuacji, w której wskazane przepisy będą stanowiły, iż dany obiekt jest albo nie jest budowlą (obiektom budowlanym) w ujęciu u.p.b.”

Zaprezentowana teza potwierdza twierdzenie, że katalog budowli wymienionych w art. 3 pkt 3 u.p.b. jest katalogiem otwartym i odwołując się do definicji budowli nie można przyjąć, że są nią jedynie obiekty wprost wymienione w tym artykule. Na potwierdzenie tej tezy można przytoczyć fragment wyroku NSA z 14 września 2016 r. (II FSK 2271/14), w którym wyjaśniono, że: „*Budowlę zdefiniowano w ustawie Prawo budowlane poprzez definicję zakresową niepełną, nie wskazuje ona bowiem w definiensie wszystkich elementów z danego zakresu, a ogranicza się jedynie do wyróżnienia przykładu tych elementów używając słowa " w szczególności"*”. Dla uznania, że jakiś obiekt budowlany mieści się w definicji budowli, nie jest więc konieczne wymienienie go, w art. 3 pkt 3 u.p.b.

Zaznaczyć trzeba, że definicja elektrowni wiatrowej zawarta w u.i.e.w. wprost wskazuje, że jest to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych. W związku z powyższym, wątpliwości co do sposobu rozumienia elektrowni wiatrowych zostały rozwiane. Wprowadzenie definicji legalnej ma na celu zapobieżenie nadawania innego znaczenia definiowanym pojęciom. Prawodawca między innymi w ten właśnie sposób, może zapobiec przypisywaniu niewłaściwych znaczeń określonym terminom i likwidować luki w prawie.

Mając na uwadze wyżej przytoczone fragmenty wyroku Trybunału Konstytucyjnego oraz zamieszczenie definicji elektrowni wiatrowej w u.i.e.w., organ podatkowy nie ma wątpliwości co do rozumienia terminu elektrowni wiatrowej.

Dodanie do kategorii obiektów budowlanych elektrowni wiatrowych i zmiana zapisu art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane.

Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych zmieniła przepisy u.p.b., m.in. poprzez dodanie w załączniku do ustawy do kategorii XXIX obiektów budowlanych pozycji: elektrownie wiatrowe. Ten zapis ma doniosłe znaczenie, ponieważ obiekty wymienione w załączniku do u.p.b. podlegają bezsprzecznie opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Poparcia dla tej tezy, szukać można we wcześniej cytowanym wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Wpisanie elektrowni wiatrowych do kategorii obiektów budowlanych oznacza, że należy traktować ją całościowo jako obiekt budowlany.

Zauważyć należy, że prawodawca dokonując zmian w definicji budowli zawartej w u.p.b., wykreślił z fragmentu art. 3 pkt 3; „a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń)” wyrażenie: „elektrowni wiatrowych”, co tym bardziej podkreśla fakt, że elektrownia ma być traktowana jako całość. Celem ustawodawcy było bowiem, aby części budowlane i elementy techniczne elektrowni wiatrowych podlegały pod przepisy u.p.b., a elektrownia była traktowana jako budowla w całości. Działania te miały przyczynić się do ułatwienia rozstrzygania sporów w przypadku wystąpienia katastrofy budowlanej, a ich wypadkową są również zmiany w prawie podatkowym.

Wykładnia historyczna oraz uzasadnienie do projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Za traktowaniem elektrowni wiatrowych jako całości budowlano-technicznej, przemawia również wykładnia historyczna. Do 2005 r. elektrownie były opodatkowywane jako całość, a obowiązujący wówczas zapis - „a także części *budowlane* urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych i innych urządzeń)” - w ogóle nie wymieniał elektrowni wiatrowych jako budowli, a mimo to były opodatkowywane jako całość. Wszelkie wątpliwości interpretacyjne były wyjaśniane w dość jednolity sposób przez sądownictwo

administracyjne. Wyroki sądowe przed wprowadzeniem zmiany w 2005 r. jasno wyrażają pogląd, wedle którego elektrownia wiatrowa jest całością, np. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 18 maja 2005 r., I SA/Sz 108/04 zgodnie z którym: *„siłownie wiatrowe jako całość a nie tylko niektóre wybrane jej elementy stanowią budowlę, ponieważ tylko w takiej sytuacji stanowi ona całość użytkową i tylko jako taka spełnia funkcję, dla której została wzniesiona. Nie spełniają takiej funkcji poszczególne elementy siłowni wiatrowej, ponieważ nie mogą one funkcjonować w oderwaniu od całości.”*

Odmienne tezy były przedstawiane w późniejszych latach, po zmianie ustawy Prawo budowlane przez ustawę zmieniającą z dnia 28 lipca 2005 r. np. wyrok NSA z dnia 30 lipca 2009 r. II FSK 202/08: *„Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. podlegają jedynie części budowlane elektrowni wiatrowych jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.(...) Podatek od nieruchomości należy zapłacić jedynie od fundamentów i masztów, czyli części budowlanych urządzeń technicznych.”*

Wszystko wskazuje na to, że zmiany wprowadzone przez u.i.e.w. mają doprowadzić do przywrócenia interpretacji podatkowych sprzed 2005 r., traktujących elektrownie wiatrowe jako budowlę składającą się z elementów budowlanych i urządzeń technicznych, gdzie całość budowli podlegać będzie podatkowi od nieruchomości. Potwierdzać to mogą dwie odpowiedzi na interpelacje poselskie, związane ze zmianami wprowadzonymi przez u.i.e.w. sporządzone w 2016 r.

Pierwsza została udzielona przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa Tomasza Żuchowskiego - odpowiedź na interpelację nr 4207 w sprawie projektu nowej formy podatku od nieruchomości i objęcia elektrowni wiatrowych zmienionym prawem budowlanym, na podstawie nowelizacji ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych dnia 8 lipca 2016 r. Podsekretarz stanu wyjaśnił, że *„zmiana definicji elektrowni wiatrowej wprowadzona przepisami omawianej ustawy stanowi przywrócenie stanu prawnego obowiązującego przed zmianami wprowadzonymi mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005 r. nr 163 poz. 1364). Wskutek zmian wprowadzonych tą ustawą elektrownie wiatrowe zostały potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych – wprowadzono zawężenie zakresu definicji budowli w stosunku do elektrowni wiatrowych poprzez wskazanie, iż budowlą są części budowlane urządzeń technicznych takich jak elektrownie wiatrowe.”*

Podsekretarz stanu uważa, że elektrownia wiatrowa wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym, a zmiany wprowadzone przez u.i.e.w. mają doprowadzić do *„zrównania traktowania przez Prawo budowlane elektrowni wiatrowych z innymi wolno stojącymi urządzeniami technicznymi.”* Zrównanie to wiąże się w konsekwencji ze zrównaniem w traktowaniu w obszarze wysokości podatku od nieruchomości.

W drugiej odpowiedzi na interpelację, w sprawie zmiany sposobu opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości nr 7740, Sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Janczyk, wprost stwierdził, że od 1 stycznia 2017 r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa: *„Od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa zatem w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane (...). W konsekwencji powyższego od dnia 1 stycznia 2017 r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa.”*

Mimo iż odpowiedzi na interpelacje poselskie nie są wiążące dla organów podatkowych, to jednak nierzadko odzwierciedlają faktyczne zamiary ustawodawcy. Należy zauważyć, że na przestrzeni lat pojawiały się różne sposoby interpretacji podatkowej

elektrowni wiatrowych, jednak zmiany wprowadzone przez u.i.e.w, mają ostatecznie rozwiązać wątpliwości co do tego, czy jest ona, czy nie jest w całości budowlą.

Uzasadnienie do projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

O zmianie rozumienia terminu elektrownie wiatrowe, pisze się również w uzasadnieniu do projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, druk nr 315: „W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na części budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą), a tym samym zastosowanie do niej będą znajdować przepisy Prawa budowlanego dotyczące użytkowania obiektów budowlanych oraz dotyczących katastrof budowlanych.”

W uzasadnieniu znaleźć więc można kolejne potwierdzenie tezy, że budowla składająca się urządzeń budowlanych i elementów technicznych stanowić będzie od 1 stycznia 2017 r. całość.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Kolejnym argumentem na potwierdzenie tezy, że zamiarem ustawodawcy było opodatkowanie całości elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r., jest umieszczenie w przepisach przejściowych i końcowych ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych art. 17, który głosi, że od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący *elektrowni wiatrowej* ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.

Zapis ten może świadczyć o tym, że prawodawca przewidział, że uchwalając u.i.e.w. powstaną wątpliwości interpretacyjne w zakresie naliczenia podatku od nieruchomości. W ocenie organu podatkowego zapis z art. 17 u.i.e.w. wskazuje, że skoro do 31 grudnia 2016 r. podatek ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy, po tej dacie ma być on naliczany według innych zasad. Sformułowanie przepisu, który w ten sposób wyjaśniałby pobór podatków, jest dość niespotykanym zabiegiem. Według organu podatkowego, miało to na celu wydłużenie okresu przygotowania do zmian wprowadzonych przez u.i.e.w. dla podatników podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych, związanych ze wzrostem wartości budowli wykazywanej w deklaracji na podatek od nieruchomości.

V. Podsumowanie.

Biorąc pod uwagę powyższe rozwiązania, według organu podatkowego, uchwalenie ustawy o inwestycjach w zakresie inwestycji wiatrowych, jak i zmiany wprowadzone przez ustawę o inwestycjach w zakresie inwestycji wiatrowych w ustawie Prawo budowlane, skutkuje podaniem wartości całości budowli jako podstawy opodatkowania, tzn. oprócz elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, tj. fundamentu i wieży, opodatkowaniu podlegać będą także urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej, tj. wirnik i mechanizmy znajdujące się w gondoli.

Mimo argumentacji wnioskodawcy organ podatkowy stoi na stanowisku, że u.i.e.w. wpłynęła na zmianę sposobu naliczania podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych i co do zasady wartość będzie naliczana zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku

podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

POUCZENIE O TRYBIE ZASKARŻENIA

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa.

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania.

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.

Otrzymują:

1. Adresat
2. A/a.